

livmoderhalskræft er skabt en landsdækkende ordning. Det byggede simpelt hen på en anbefaling fra Sundhedsstyrelsen, og så kom alle amterne simpelt hen med – så vidt jeg har forstået ikke alle sammen lige med det samme, men det tog i virkeligheden ikke voldsomt lang tid. Så man kan sige, at da det drejede sig om livmoderhalskræft, byggede det på en anbefaling, og det kan det naturligvis også formelt set gøre her.

Det er jo også på den baggrund, at vi egentlig har undret os en lille smule over, hvorfor der skulle et beslutningsforslag i Folketinget til her, ud over at det jo er fint nok til at gøre omverdenen opmærksom på, at der – for at bruge hr. Jørgen Winthers eget udtryk – er en sag, man brænder for.

I forbindelse med det tidsperspektiv, man må se for sig, er der jo også en lang række problemer, der knytter sig til uddannelse af personale. Problemet er jo også, at der ikke er faguddannet personale nok i dag til at påtage sig denne her opgave. Derfor har jeg også den holdning, at i valget imellem at bruge faguddannet personale til at helbrede kvinder, der har fået konstateret brystkræft, og så at screene kvinder, der ikke har brystkræft, eller hvorom man ikke ved, at de har det, synes jeg også, at man skal huske perspektivet med dem, som vitterlig er syge.

Derfor er det jo i virkeligheden også et spørgsmål om at få startet på at uddanne nogle flere, der overhovedet magter denne her opgave tilstrækkeligt professionelt, det er et spørgsmål om mere apparatur og en lang række andre ting, og det er derfor, det er så vigtigt, at vi får den sagkyndige vurdering af, hvad der skal til sådan helt konkret for, at man kan gå ind i en anbefaling af, at det skal laves som en obligatorisk, landsdækkende ordning.

Og så vil jeg i øvrigt godt kvittere for hr. Bruno Jerups konstatering af, at det at være opposition ikke altid betyder, at man også synes, man skal være usaglig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne minde ministeren om, at forslagsstillerne også har skrevet i beslutningsforslaget, at vi er vidende om, at en landsdækkende mammografiscreening kræver grundige forberedelser og planlægning, og forslagsstillerne ønsker derfor at præcisere, at de enkelte amter først kan iværksætte mammografiscreening, når den kan etableres på lægefagligt fuldt forsvarlig vis.

Derfor forestiller vi os altså også, at man jo kan starte det her trinvis. Nogle amter – København, Århus osv. – har måske en bedre kapacitet end andre til at kunne starte. Det er væsentligt, at man har en meget, meget god teknologi inden for det her område, så man har sikkerhed for en rigtig diagnose.

Så siger fru Hanne Andersen, at vi da muligvis er enige i de her ting. Nej, det er vi ikke, for fru Hanne Andersen giver udtryk for, at vi godt kan vente med disse her ting. Jeg føler virkelig, efter at jeg har talt med mange kolleger om det her, at vi har et meget fint grundlag for at kunne træffe den rigtige beslutning nu.

Og jeg vil gerne sige – og så kan det godt være, at ministeren vil misforstå det igen – at for Venstre er det ikke afgørende, om det koster 220.000 kr. eller 280.000 kr. at redde en kvinde fra at dø af brystkræft. Det er ikke afgørende. Hvis det er sådan, at man kan opnå den reduktion af dødeligheden, som jo er bevist, så synes vi, at vi også skal iværksætte det.

Min sidste bemærkning skal være: Jeg har været glad for debatten, og jeg føler, at selv om vi måske ikke får det vedtaget lige nu – det afhænger jo især af Enhedslisten – så er jeg ret sikker på, at før juletiden kommer, har vi vedtaget det her forslag i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Hr. Jørgen Winther sagde, at intentionerne også er, at man skal starte trinvis på denne proces og på dette tilbud. Det har man jo gjort. Der, hvor man mener, at man har kapaciteten, er man begyndt, så processen er i gang. Der er altså store kommuner, og der er også amtskommuner og amter, der har startet processen, så den trinvis igangsætning er begyndt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Ja, det er rigtigt, at man er startet, men det ville altså gå lidt hurtigere, hvis ministeren i dag havde givet et klart signal om, at ministeren var klar til at sige ja til, at vi skulle gå i gang med det trinvist; så var det gået endnu hurtigere. Det er startet trinvis, Venstre synes bare, at det skal gå lidt hurtigere, således at vi har mulighed for at komme hurtigere i gang. Jo længere ministeren nøler med det her, des længere tid går der, inden amterne rigtig kommer i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.